wtorek, 21.04.2020

Nabożeństwo majowe

Historia nabożeństwa do Matki Bożej sięga V wieku, gdy w Kościele Wschodnim wierni gromadzili się wspólnie, aby oddać cześć Bogarodzicy. Wówczas gorącym orędownikiem i apostołem nowego nabożeństwa był św. Cyryl Aleksandryjski, obrońca Boskiego Macierzyństwa Maryi.

Początkowo maj nie był jedynym i najważniejszym miesiącem poświęconym Maryi. Wszystko zmieniło się na przełomie XIII i XIV w., gdy król hiszpański Alfons X zaproponował, aby maj w sposób szczególny poświęcić właśnie Matce Bożej. Król zalecał, by wieczorami gromadzić się i modlić przy figurze Maryi. Kolejnym ważnym propagatorem nabożeństwa majowego był bł. Henryk Suzo, przyjaciel mistyków. Historia podaje, że ten błogosławiony dominikanin sam zbierał kwiaty i składał je na ołtarzu, a na głowę Najświętszej Dziewicy zakładał koronę z róż. Wszystko na znak wielkiej miłości, jaką darzył Maryję. Nabożeństwo majowe szybko się rozpowszechniało. Do tego stopnia, że w XV w. praktykowano je już w Hiszpanii, Portugalii, Nadrenii, Ameryce Środkowej oraz w Italii.

Ważnym punktem w historii nabożeństwa jest wydane w 1549 r. przez Wolfganga Seidla dzieło pt. „Maj duchowy". To właśnie na łamach tej publikacji po raz pierwszy maj nazwano oficjalnie „miesiącem Maryi". Niezwykle istotną rolę w rozwoju nabożeństwa odegrali dwaj jezuici: o. Ansolani oraz o. Hannibal Dionisi. Pierwszy z nich jest uważany za autora współczesnej jego formy, jako pierwszy po zakończonej modlitwie błogosławił wiernych Najświętszym Sakramentem. Drugi z jezuitów, o. Hannibal Dionisi zebrał i usystematyzował wszystkie objawy kultu do Najświętszej Panny, a następnie wydał publikację pt. „Miesiąc Maryi", która w ciągu pierwszych 70 lat doczekała się aż 18 wydań. O. Dionisi zalecał w swoim dziele, aby w maju „zdobić kwiatami ołtarze Matki Bożej, codziennie gromadzić się na wspólnej modlitwie, każdego dnia poświęcić Matce Bożej jakieś duchowe wyrzeczenie, a także przeczytać i zastanowić się nad rozważaniami z życia Maryi".

Na początku XVIII w. nabożeństwo majowe powoli zaczynało być sprawowane publicznie, gdyż do tej pory było prywatnym elementem kultu Maryjnego. Wszystko zmieniło się za sprawą o. Alfonsa Muzzarellego, który przez całe życie nieustannie propagował nabożeństwo do Matki Bożej. Niezwykły rozkwit maryjnego hołdu można zauważyć od czasu wydania przez papieża Piusa VII bulli, w której ustanowił odpust zupełny za takie praktyki religijne.

Głównym punktem nabożeństwa majowego jest litania loretańska, powstała w XII w. w miejscowości Loretto we Włoszech. Zatwierdzona została przez papieża Sykstusa V i składa się obecnie z 49 wezwań. Ze względu na ustanowienie 3 maja świętem Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski, nasza rodzima wersja zawiera 50 wezwań. Pierwsze w Polsce publiczne nabożeństwo majowe odbyło się w 1837 r. w kościele św. Krzyża w Warszawie.

Litania Loretańska

do Najświętszej Maryi Panny

Kyrie, elejson.	Chryste, elejson. Kyrie, elejson.
Chryste, usłysz nas.	Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba, Boże,	zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże,	zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże,	zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, Jedyny Boże,	zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo,	módl się za nami.
Święta Boża Rodzicielko,	módl się za nami.
Święta Panno nad pannami,	módl się za nami.
Matko Chrystusowa,	módl się za nami.
Matko Kościoła,	módl się za nami.
Matko łaski Bożej,	módl się za nami.
Matko miłosierdzia,	módl się za nami.
Matko nieskalana,	módl się za nami.
Matko najczystsza,	módl się za nami.
Matko dziewicza,	módl się za nami.
Matko nienaruszona,	módl się za nami.
Matko najmilsza,	módl się za nami.
Matko przedziwna,	módl się za nami.
Matko dobrej rady,	módl się za nami.
Matko Stworzyciela,	módl się za nami.
Matko Zbawiciela,	módl się za nami.
Panno roztropna,	módl się za nami.
Panno czcigodna,	módl się za nami.
Panno wsławiona,	módl się za nami.
Panno można,	módl się za nami.

Panno łaskawa,	módl się za nami.
Panno wierna,	módl się za nami.
Zwierciadło sprawiedliwości,	módl się za nami.
Stolico mądrości,	módl się za nami.
Przyczyno naszej radości,	módl się za nami.
Przybytku Ducha Świętego,	módl się za nami.
Przybytku chwalebny,	módl się za nami.
Przybytku sławny pobożności,	módl się za nami.
Różo duchowna,	módl się za nami.
Wieżo Dawidowa,	módl się za nami.
Wieżo z kości słoniowej,	módl się za nami.
Domie złoty,	módl się za nami.
Arko przymierza,	módl się za nami.
Bramo niebieska,	módl się za nami.
Gwiazdo zaranna,	módl się za nami.
Uzdrowienie chorych,	módl się za nami.
Ucieczko grzesznych,	módl się za nami.
Pocieszycielko strapionych,	módl się za nami.
Wspomożenie wiernych,	módl się za nami.
Królowo Aniołów,	módl się za nami.
Królowo Patriarchów,	módl się za nami.
Królowo Proroków,	módl się za nami.
Królowo Apostołów,	módl się za nami.

Królowo Męczenników,	módl się za nami.
Królowo Wyznawców,	módl się za nami.
Królowo Dziewic,	módl się za nami.
Królowo wszystkich Świętych,	módl się za nami.
Królowo bez zmazy pierworodnej poczęta,	módl się za nami.
Królowo wniebowzięta,	módl się za nami.
Królowo różańca świętego,	módl się za nami.
Królowo rodzin,	módl się za nami.
Królowo pokoju,	módl się za nami.
Królowo Polski,	módl się za nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,	przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,	wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,	zmiłuj się nad nami.

K. Módl się za nami, Święta Boża Rodzicielko.

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Panie, nasz Boże, daj nam, sługom swoim, cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała, † i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi, zawsze Dziewicy, * uwolnij nas od doczesnych utrapień i obdarz wieczną radością. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.